

[Duetoft]

loven eller ikke føler, at man kan leve op til den, vil Fremskridtspartiet støtte enhver, som ikke vil leve op til loven. Jeg synes, det er et fantastisk retspolitisk synspunkt, som Fremskridtspartiet her endnu en gang giver udtryk for.

Hvis man er utilfreds med loven, kan man forsøge at lave loven om, men enhver borger i dette land har pligt til at overholde loven, lige så længe den er gældende og ikke er lavet om herinde. Den debat vil jeg gerne have med hr. Kim Behnke, også ude i landet, for jeg tror ikke, hr. Kim Behnkes vælgerskare kan forstå det andet synspunkt. Hr. Kim Behnke er jo ligefrem blevet christianit på sine gamle dage.

(Kort bemærkning).

Per Tærshøj (KF):

Ligesom hr. Duetoft synes jeg også, at der er ved at udvikle sig en ganske interessant diskussion. Jeg vil også påpege, at man har indgået et finanslovforlig, og det kunne da lyde – fra nogens side i hvert fald – som om man var ved at tale sig væk fra det. Det håber jeg bestemt ikke.

Så synes jeg også godt, jeg vil minde lidt om, hvorfor man har lavet en finanslov, som så mange partier har været enige om. Det har man, fordi man gerne vil have gang i hjulene, og jeg synes, det er al ære og respekt værd, at på trods af, at partierne ikke har samme ideologi, kan de godt se, at det er arbejdsløsheden, der er det største problem for øjeblikket. Der skal flere penge i kassen, der skal flere penge til, så samfundet kan køre.

Og da jeg nu tilfældigvis er en repræsentant for de små selvstændige erhvervsdrivende, vil jeg gerne i al beskedenhed gøre opmærksom på, at der står i en af lovforslagets paragraffer, at det også omfatter de selvstændige erhvervsdrivendes arbejdsløshedskasse. Kunne vi så ikke blive fri for denne her diskussion, om selvstændige eller lønmodtagere er bedre mennesker end alle andre? Vi er ens, vi er i samme båd hele bundtet, og derfor synes jeg, det var godt, at nogle partier kunne finde ud af at lave et finanslovforslag sammen. Men diskussionen her tyder altså ikke på det, og jeg synes, det er en lidt uværdig diskussion. Det vil jeg godt sige.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg har ikke hørt nogen bemærkninger fra nogen socialdemokrat, der har antydnet, at vi ikke stemmer for forslaget. Det gør vi i sagens natur.

Men jeg skylder et svar til fru Lilli Gyldenkilde, som godt forstod, at det ikke var lykkedes at komme igennem med samtidighed i forbindelse med betalingen af erhvervslivets forskellige former for skyldige beløb, moms, A-skat m.v. Jeg skylder nok at sige, at det har vi faktisk ikke gjort forsøg på i disse forhandlinger, fru Lilli Gyldenkilde.

Sidste år lykkedes det os at få en samtidighedsordning for selskabsskatten. Men danske virksomheders kreditsituation er sådan, at hvis vi tvangsmæssigt strammede voldsomt op, ville jeg i hvert fald være frygtelig nervøs for, at det kunne koste mange tusinde arbejdspladser. Pengesektoren er meget bange for at låne ud til noget, der indebærer nogen form for risiko, og de beløb, vi taler om, er indregnet i erhvervslivets løbende likviditet, så set i lyset af det, der har været vores hovedmålsætning i hele finanslovsforløbet – nemlig at få skaffet flest mulige nye arbejdspladser og sikre de fleste af de eksisterende arbejdspladser – ville jeg være meget nervøs for det i den aktuelle situation.

Det ændrer ikke ved, at vores langsigtede målsætning er at få kredittiden ned, og derfor har vi koncentreret os om at indføre skrappe midler mod dem, der ikke betaler deres restancer. Selv det skrappeste middel, at fratage erhvervsdrivende retten til at være erhvervsdrivende, indgår i forslaget, og derfor er det som sagt den måde, vi håndterer tingene på, uden at vi mister arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne have lov til at sige til hr. Duetoft, at han ved jo, at Socialdemokratiet aldrig render fra indgåede aftaler, og det gør vi selvfølgelig heller ikke i denne situation. Jeg synes også, at det er fremgået af debatten.

Men mine spørgsmål – og jeg er glad for, at hr. Duetoft havde forstået dem – gik jo netop på at finde ud af, hvad konsekvenserne bliver for den enkelte lønmodtager. Hr. Helge Sander brugte mig som eksempel og sagde, at det ville ikke ramme min lomme.